



Delia Ion

A R S

CATHARTICA

- poezie de dezvoltare personală -



București, 2023

Coperta: *Vlad Gheneli*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ION, DELIA

Ars Cathartica : poezie de dezvoltare personală / Delia

Ion. - București : Bifrost, 2023

ISBN 978-630-6514-15-1

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul scris al editurii și al autoarei.

Copyright © 2023

Editura Bifrost

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

CUVÂNTUL AUTORULUI

Ars Cathartica?

Arta catharsis-ului, a purificării interioare, a sublimării sentimentelor vâscoase, sufocante, în aer respirabil și de multe ori parfumat.

Arta catharsis-ului sau felul în care se cațără ființa mea afară din gropile trăirii. Felul în care înțelege și decantează mai întâi sacii cu nisip care nu-i permit zborul, apoi zborul însuși înapoi înspre înălțimile (uneori nebănuite) ale inimii.

Catharsis de toate felurile, și literar, și spiritual, și psihologic, pentru că, în esență, sunt inseparabile în ființa umană toate aceste fațete de diamant.

Și nu se poate petrece catharsis decât prin apropierea de adevăr. Sau mai bine, Adevăr cu „A” mare, ca să diferențiez percepția pur senzuală, interpretarea inevitabil incompletă pe care o putem experimenta prin cele cinci simțuri, de cunoașterea de dincolo de ele, acea cunoaștere care ridică spiritul înapoi până la adevărata sa natură, Iubirea.

Și asta face poezia mea, mă ridică și mă apropie de cine suntem cu adevărat. Sau, precum spunea Adele în frumosul ei cântec *Rolling In The Deep* – „*Turn my sorrow into treasured gold*”, în traducere „Transformă-mi tristețea în aur drag” – poezia îmi transformă zvârcolirile în ușurare, înălțare și vers iubit.

Prin nesfârșite aproximări, pentru că nu rămân în starea noastră naturală, ci continui să trăiesc, să cad și să mă ridic. Ca noi toți. Ceea ce face catharsis-ul meu personal o oglindă a tuturor ființelor umane, de fapt.

Iar poezia îmi e doar instrumentul cel mai la îndemână (și la îndemânare) de consemnare a acestor universale alchimii interioare.

Delia Ion

Ars Cathartica

– poezie de dezvoltare personală –

Acordul de dinainte de naștere?

- Oh, domnule Afacerist,

Îmi spui, te rog, cam cât mă costă să exist?

- Dorești completa opțiune: avere, case și mașini?

- Oh nu, cu bani cât mai puțini,

Nu toată pompa unui țar,

Ci un trai simplu, ordinar.

- Mi-e clar.

E un caz simplu pentru noi:

La șapte-ncepi; la opt, acasă înapoi.

- Sunt ceasuri treisprezece oare,

Sau numai unul de-ocupare?

- E vorba de Pământ aici,

Nu de vreun rai cu spinii mici.

- Așa de mult va trebui

Să mă spetesc pe zi?!

- Nu, nu, întregul interval

E-așa de mare, că-n total

Am pus și timp de conectat,

Cu vreun tramvai, birou de pat.
Deci, pleci la șapte, la opt vii...

- Măreață soartă, da, să știi!

- Poftim, ce-ai spus?

- Oh nu, revino la expus
Povestea a ce sincer sper
Că n-o să-mi fie temnicer.

- Salariu-ți va pieri în gura
Cui se va da de răs de-a dura
La toate zecile de ani
Cât ipoteca-ți va crea din frici tirani.

- Și până-atunci, nu-mi pot numi, cât de puțin,
Căsuța mea cămin?
Dar adăpostu-i necesar, nu? Evident.

- Cu apă-n țevi și încălzire și curent.

- Și nu-i niciuna gratis, nu?

- Cum gratis nu-s nici eu, nici tu.
Deci, cei mai dulci ciorchini de ani,
Vor fi, de pildă, dați pe bani
Pentru facturi,

Iar apoi pensiile-n șir pe corecturi,
Prin medicină și pastile,
Ale celulelor senile.
Da, tinerețea va fi iute
Și sănătățile pierdute,
Iți recomand a profita
De ele-atât cât vei putea.

- Mi-e rău, ce-mi spui mă cam leșină.

- Deci nu mai vrei și o mașină?

- Și dacă-o să trișez
Și de-a fi sclav mă eschivez
Ducându-mi traiul cu părinții?

- Sunt multe juguri ale minții.

- Oh, tu glumești, nu poate fi
Doar asta taxa de-a trăi!
Ce alte opțiuni mai ai?
Aș prefera un fel de trai
Unde nu sunt fără de minte,
Un biet hamal lipsit de ținte.

- Poți să nu îți resentiment
Și din acest moment

Să te aduci la exaltare,
Să juri că inimii-ascultare
Ai să îi dai când este plină
Și nu lipsită de lumină?
Prin orice frig sau căi neclare,
Ce îți dă aripi de-ncântare?
Ce îți hrănește piept cu zbor?
Acel fochist are-adevăr
Care-ți animă – multă, vie –
Cea mai profundă bucurie
Și ce-n suprema adâncime-a ta, făptură,
Sălășluiește ca natură.
De ești tu însuși, și atât,
Ființei tale hotărât
Să-i fii fidel,
Precum chemărilor la fel,
Nu doar abia vei viețui,
Ci proaspăt sens vei dărui
Chiar însăși fiecărei zile,
Șederea ta aici, copile,
Făcând, pe-a globului orbită,
O explorare fericită,
Iar din extaz încânți, inspiri,
Servești întregii omeniri.
Deci, ce comanzi, ce îți dorești
În noaptea asta să trăiești?

∞

De-aș fi cerșetoare, hoinară prin viață,
Cerșind nu, nu bani,
Ci doar îndemnându-mi chiar pieptul dulceață
Și miere să-nceapă-a-mi prelinge pe față,
Departate de lupte și foamea din ani;
De grijă, dietă și modă n-aș ști,
Facturi, obligații sau frici,
Ci doar străduințe mi-aș face complici
Să pot Infinit în tăcere-auzi,
Ce liberă-atunci m-aș desface
Și-apoi, în sfârșit, în deprinderea mea
Cu pas inspirat să m-avânt m-aș lăsa;
Din cap până-n vârfuri de degete-n pace
Extinderea leac mi-ar lucra,
Extinderea dulce de vervă, iubire, de vesele unghiuri și gând,
De caldă simțire, noi, clare-explicări,
Aș ști când și cum să alin grele stări,
Aș trece prin toate dansând.

Dar dacă-așa curgere-aș fi
Și fără s-ajung un real vagabond?
Răspunsul dorit e o stare de fond:
„Dă drumul și doar relaxare să știi.”
Căci nu, nu există sfârșit,

Dau drumul ideii de lipsă, zdrobire,
Pe-al inimii-ndemn, cel mai fin în simțire
Și cel mai real, îl ascult neclintit,
Prieten mi-e-al vieții proces infinit.

∞

∞

Am desenat un băț pe jos
Și-am urmărit reacții:
Un om jura „Ce ton frumos!”
Altul, „Eterne fracții!”

Un chip zâmbind zărea în el
Din legea sufletească,
Pe când privirea cu sfredel
Voia să-l nimicească.

Aha, nu lucrul, forma lui
E cea ce răscolește,
Ci numai gândul omului
Și felul cum privește.

∞

∞

Orologii, cucii și ceasuri, aruncați-le, vă rog,
Nu contează cum măsoară, digital sau analog.
Mai puteți pânda cum curge timpul, astfel, prin a fi?
Dați vederea mult mai mare, cu mai multe grade, și
Decojiți de pe materii toate ivărele-acum,
Ca atomii-n micro-zboruri să-și arate finul fum.

Doar mișcare într-un spațiu mai rămâne de văzut
Și nici cea mai ne-nsemnată fracțiune de minut...
Deci nu timpu-și plimbă plugul peste fețele de om...
Omul liber, veșnic vesel, cu mâhnirea econom,
Ce lucește și emană raze-adânci și aurii,
Numai el ajunge-a crește, dar n-ajunge-a-mbătrâni.

∞

∞

Vântul m-a cuprins la piept în ora cea mai neagră;
Soarele a îndulcit acreala grea întreagă.

Ramuri joase am zărit – m-au mângâiat pe plete.
„Vezi?” mi-am spus, „Așa iubirea-și cântă din secrete.”

∞

Fărâmbă de *Ars cathartica*

Când merg prin cel mai înspinat hățiș,
Îmi port pielea pe dos,
De-mi este groază nu doar de tăiș,
Ci și de-un simplu mers pe jos.
Pe sus n-am cum,
Că-s aripile pe interior.
Mi-e teamă și să fiu pe drum,
Și să respir... da, și să mor.
De frică, mă opresc.
Sau de-oboseală.
Căci nu mă mișc firesc
În carnea mea expusă, goală,
Ce pierde vrere,-nțelepciune...
Doar pentru că m-am îmbrăcat cu nervii pe afară
Și pentru că orice-i răpune...
Chiar nu văd altă modă mai ușoară?

„Că-s aripile pe interior...”

Am aripi undeva?

Ia stai așa,

Ignoră-un pic toți pașii care dor.

Doar stai. Și stai. Și stai pân' le-oi vedea...

O, ce ficat frumos!
Uzină împletită
S-alchimizezi și-nghițitura, și când scuip gândul cel nervos.
Eu sunt, că sunt de tine locuită.

Plecăciune, dragi rinichi!
Te sărut, apă ce-i alinți!
Ca două ne-nfricate potârniche,
Zburați prin frici cu-nfăptuiri de sfinți.
Eu sunt, că sunt de voi purificată.

Dans liber și-o îmbrățișare ție,
Iubindă inimă creată.
Tu lași să fie
În mine carnea asta toată.
Tu-mi spui dacă mi-e gândul
Precum al ne-ncarnării mele:
Al Sufletului, Sfântul.

Stele.
Inflorescențe. Poezii.
Iubiții-mi ochi deschiși și plini,
Voi îmi prefăceți soarele-n „a ști”,
Cu voi văd floarea dintre spini.

Până la quarkul cel mai fin, cel mai mărunț,
Sărut pe fiecare-n parte,

Pe voi, celule ce-ntruniți chiar galaxia care sunt
Cu fir de dor și arte.

Ce horă e în mine,
Ce horă e acolo-n univers!
Ia să mai stau puțin în acest Sine.
Plămânii-mi beau văzduh, și-am pielea pusă bine,
Și văd că-n aripi penele-mi sunt vers.

Ars Poetica

Oare de ce ar trebui
Din suflet să-mi împărtășesc?
Dacă mă plâng, mă tânguiesc,
Doar tensiune voi sădi.
Mi-e rolul oare de-a-ncânta
Sub forma mea de vers cu zel?
Sau poate doar de-a ajuta?
Când nu-i chemat, orice-ajutor va fi teribil de rebel,
Ca ceața se va-mprăștia,
Nevindecând defel.
Iar de încânt ori ba
Nu-i vraja mea de autor,
Ci ochiul tău de privitor
Cel care poate adora.
Sau poate doar în fond tânjesc
Ca toate firele de simț ce mă compun
În unic nod să le adun,
Ca-n limpezimi adânci văzute să poată fi de ochi lumesc.
Dar cum să poată o retină acoperită de perdea
Lumina care se-nfășoară
Pe osul meu vedea,
Privind prin orbitoarea ei povară?
Și-atunci ce cheamă versul meu?
E pur și simplu apă ce setea-mi va calma,

Explozie de raze, lumină din nucleu,
Pe care nu le poate nescrise mâna mea.

CUPRINS

Cuvântul autorului / 5

Acordul de dinainte de naștere? / 9

De-aș fi cerșetoare, hoinară prin viață / 13

Am desenat un băț pe jos / 15

Orologii, cuci și ceasuri, aruncați-le, vă rog / 16

Vântul m-a cuprins la piept în ora cea mai neagră / 17

Fărămă de *Ars cathartica* / 18

Ars Poetica / 21

Fragment din ceva mai mare / 23

Transcendere / 24

Nu sunt distrusă / 26

Întregul face dragoste cu mine / 27

Memento / 28

Un om a traversat cândva deșertul / 30

Înapoi la Sursă / 34

Celui care mă ridică / 36

Dragului meu din viitor / 38

Cât te iubesc că n-ai pășit cum aș fi vrut eu să faci pas / 40

Mă simt o Regină / 41

- Părerea-ți despre mine... nu, nu mă definește / 42*
- Voie dă-ți la multă, mult mai multă joacă / 44*
- Nu tu ești cel ce m-a rănit / 45*
- Roman de Dragoste / 46*
- Inseparabilitate cuantică / 48*
- Pivotare / 50*
- Când îți aduci în zboruri nava care ești / 51*
- Darul localizării probabile / 53*
- Precum în mic, așa și-n mare / 54*
- Cum să transformăm gândurile în lucruri / 55*
- Nașterea de stele/ 56*
- Dacă un gând te fericește / 58*
- Un înțelept a zis cândva / 59*
- Ghid turistic al Sufletului prin viață / 61*
- Ce ridicolă, cotrobăi după tine-n ochii mei / 63*
- Măsura-adevărată a ce-nseamnă succes / 64*
- Tu alegi să vindecii omul / 66*
- Cine-alege-n mâini să țină / 67*
- Fiecare zi e-un kolam în cromatice melanjuri / 68*
- Când nu știi viața să o-mbrac / 70*
- Regina pășește pe iarbă / 71*
- Dacă lași frâu / 72*
- Soare sieși / 73*

- Da, soarele e sus pe cer / 81*
- Ce aranjare ne descrie și ne-nmoaie / 82*
- Descoperă-n ce moduri libertate / 84*
- Când ne-mpăcăm cu ce-a trecut / 89*
- Când ți-am spus c-aș fi-ncântată să mă lași să-ți dau iubire / 90*
- Să fac așa? / 98*
- Poți / 99*
- Sunt o pătură de catifea / 100*
- Nimic din ce îți spun nu e cătușă / 102*
- Sori-sieși binari / 103*
- Coroane făurite din Suflet / 105*
- Kintsugi cu rășină de Suflet / 109*
- Reflexie / 110*
- Kintsugi / 111*
- Pandantiv din meteorit / 112*
- Meditație / 113*
- Echilibru / 114*
- Vedem lucrurile fie de la prima lor suflare / 115*
- La curtea regală / 116*
- Poeme-n vaza care-a fost inima mea / 117*
- Spirit plin, rămas întreg, spirit nedomesticit / 118*
- Ne-am întâlnit când nu era / 119*
- Samurai în seppuku / 120*

- Concentrare / 121
- Fluture / 122
- Pandemie / 123
- Nu dau voie ca valoarea să îmi fie dată-n grabă / 124*
- Răzbunare / 125
- Suntem cu toții roboți / 126*
- Amnezie masochistă și modelatoare / 127
- Omul de zăpadă a făcut îngeri în noroi / 128*
- Scara emoțiilor / 129
- Lista cu lucruri de făcut / 131
- Vaccin împotriva morților vii / 132
- Tot ce-am cugetat vreodată încă mai există / 133*
- O singură materie / 137
- Nu e niciun ochi în juru-mi să-și dorească a mă ști / 142*
- Teoria Coardelor / 143
- Rima ca o cheie / 146
- Nu e ușor să re-drezezi / 148*
- Balada răspunsurilor / 149
- Setările din mine azi / 175*
- Sunt umană, imperfectă și regină peste Tot / 177*
- Chemarea mea cea mai de seamă / 178*
- Cordul abundenței / 181
- Revelație / 182

- Fractali / 183
- Viața-i rod secund de gând / 184*
- Zicalele viitorului / 185
- Sunt paing în multi-straturi / 187*
- Nu există „trebuie” / 188
- E o singură problemă, pur și simplu nu mai vreau / 189*
- A ști-nseamă cert. A crede, inert. / 191
- Eu nu-s perfectă. Ce, e vreo problemă? / 192*
- Ne spun cărturarii că-n sânul naturii / 193*
- Realitatea care este nu-i un lucru absolut / 197*
- GPS înăscut / 199
- Versul e odihna cea mai bună / 201*
- Mă duc să sap în nisip pe muntele de catifea / 202*
- Emoțiile care dor nu sunt un lucru rău / 203*
- Selfie / 204
- Între trup și Suflet veșnic o să fie-un decalaj / 205*
- Îmi pun doar ochii mei de Zeu asupra ta / 206*
- De-aseară-am gândurile-n service, merg pe tăcere momentan / 207*
- Clarificare despre iluminare / 208
- Oameni-pensulă trasează / 209*
- Arheologie / 210
- Versuirea mea nu-i încă nicio sursă de venit / 211*
- Drumul dau de-acum încolo la-ndoială, rezistență / 216*

- Sunt un plic de ceai / 217*
- Gravitația refuză să mai țină / 218*
- Renunțați la frontiere / 221*
- M-am mințit, credeam că-n fine am ajuns fără nevoi / 222*
- Orice spațiu-aș ocupa / 224*
- E prințul prins în piatră / 225*
- De azi, renunț la tot ce știu / 227*
- Eu sunt deja suma a tot ce am fost / 228*
- Iubirea, oare cum să o descriu / 229*
- Ființă celestă / 231*
- Nuntă / 232*
- Ce crezi crezi / 233*
- Epifanie / 235*
- Pe munte / 237*
- Nu crede tu-n povestea mea / 238*
- Autoinstalatorul / 239*
- E minunat să fii tu însuși / 242*
- Dintre dogmele ce-n lume clarități vin să expună / 243*

